

LEHCE ROZKLADĚNÝ MISTR MARATONŮ

Martin Malát loni získal titul v offroadmaratonech, když na pětistovce porazil i podstatně silnější konkurenty. Paradoxně v době, kdy vznikal tenhle rozhovor, ještě nevěděl, na čem pojede tuhle sezónu...

Loni jsi získal titul mistra v offroadmaratonech ve třídě pracovních čtyřkolek, byla to tedy tvoje sezóna snů, nebo šlo ještě něco udělat líp?

Sezóna snů to určitě nebyla. Začátek moc nevyšel, umístění vůbec neodpovídalo boji o první příčky v průběžném pořadí. Teprve až v polovině sezóny se karta začala obracet. A po šestém závodě jsem se dostal do čela průběžného pořadí. Závěr jsem měl pevně ve svých rukou a titul jsem mohl oslavovat již před posledními závody v Milovicích.

Dřív jsme tě mohli vidat na motorkách, co tě přivedlo k závodění na čtyřkolce?

Náhoda. Bylo to díky dobrému kamarádovi a výbornému mechanikovi Jirkovi Císařovi, který mě hecnul, abych to zkusil. Po prvním závodě jsem ho proklínal, protože jsem vyhnul hned v první kaluži a po dojetí už ani nemohl únavou slézt ze čtyřkolky. Popravdě, nečekal jsem, že to bude tak náročné. Říkal jsem si, že na čtyřkolku už nikdy nesednu. Jenže nerad prohrávám a čtyřkolka byla v mé závoděcké kariéře nová výzva. Takže slovo dalo slovo a hned v březnu

dalšího roku jsem opět stál na startovní čáře.

Zaježdíš si ještě taky na motorce?

Jasně, a moc rád. Motorka je prostě motorka. Když to jen trochu jde, vyrazím s kámošema na závody nebo jen tak na trénink. Bohužel času už není tolik co dřív. Mám dvouletého syna a každým dnem očekávám narození druhého potomka. Takže svůj volný čas dělím mezi rodinu a závodění.

Jak dlouho ti trvalo „přeškolit“ se z motorky na čtyřkolku, měl jsi s tím problémy?

Popravdě nepřeškolil jsem se dodnes. Na čtyřkolce se zkrátka jezdí jinak. Nemůžu říct, že bych s tím měl problémy, ale doteď se učím. Každý trénink nebo závod mně přináší

nové zkušenosti. Celkově bych řekl, že jsem ten přeskok zvládnul dobře a můžu být se sebou spokojený.

Hodně konkurentů poukazovalo na to, že nejedeš maratony ve třídě TR s předním náhonem, který byl na tvém Gladiatorovi demontovaný, proč jsi nevyužíval raději i pohon přední nápravy?

Poukazovalo! Nicméně oproti někdy nesmyslně drahým úpravám konkurence byla toto levná a rychlá úprava, kterou umožňovaly stanovy. Glad tím získal nejen na obratnosti, ale zároveň se také trochu ulevilo pětistovkovému motoru. Navíc tratě maratonů nejsou technicky tak náročné, aby mohl jezdec přední náhon dostatečně využít. Jsem přesvědčen, že žádný ze závodníků pohon 4x4 nepoužívá a jedou pouze na zadek.

Taky se pořád spekuluje o tom, že jsi vlastně nejel na Gladiatorovi, ale motor byl úplně jiný. Co ty na to?

Tady není o čem diskutovat! Konkurence nelibě nese porážku podstatně slabším strojem, proto se neustále objevují nové spekulace o „speciálních“ úpravách na mém Gladovi. Jasně tím vzkazují všem, že moje čtyřkolka měla vždy originální motor!

Co byla nebo je tvoje nejsilnější zbraň proti soupeřům?

Moje nejsilnější zbraň je asi vytrvalost. Chuť bojovat o každý metr trati.

Letos si na poslední chvíli změněná pravidla pro kategorii TR vyžádala přítomnost i předního náhonu, což tým Journeymanu odmítl. Na jaké mašině tedy pojeděš maratony letos?

Ano, tým odmítl startovat. Nedivte se. Pořadatel změnil stanovy a kategorie 3 týdny před prvním závodem. Měli na to celou zimu. Tento přístup opravdu není profesionální! Co k tomu dodat?! A na čem budu startovat? Tým se zatím definitivně nerozhodl, uvidíme.

Jak trénuje mistr maratonů přes zimu?

Fyzická příprava je důležitá, to je jasný. Takže bez běhání, posilovny, bazénu a tělocvičny to nejde. Ale i tak je pro mě důležité si přes zimu hlavně odpočinout, načerpat novou chuť a motivaci si na jaře opět stoupnout na start.

Jaké máš cíle pro tuhle sezonu?

Původním cílem byla obhajoba získaného titulu. Následující sezonu bych chtěl především dokončit ve zdraví a s co nejlepším výsledkem v jakékoliv kategorii.

Text: Dan Pejzl

Fotky: archiv, Jiří Jonáš